

શ્રી ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તુતિ

— પૂ. દાદાશ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિ
સંપાદક : ‘ગુણશિશુ’

[અહીં રજૂ થતી આ કૃતિ આ અવસર્પિણી કાળની, વર્તમાન ચોવીસીના ચોવીસ તીર્થંકર પરમાત્માઓની સ્તુતિરૂપે છે.]

ચૈત્યવંદન કે પ્રતિક્રમણ વિધિમાં ચાર સ્તુતિ રીતે પણ બોલી શકાય, તેવી પ્રાચીન ગુર્જર પદ્યમાં આ ભાવવાળી રચના છે. દરેક તીર્થંકર પરમાત્મા માટે એક એક સ્તુતિ યોગ્ય છે. આ રીતે ચોવીસ તીર્થંકરોની સ્તુતિ માટે એક એક એમ ચોવીસ સ્તુતિઓ છે. જ્યારે ૨૫, ૨૬ અને ૨૭ ક્રમાંકની સ્તુતિઓ ઉપરોક્ત દરેક સ્તુતિને અતે બોલી શકાય છે. આમ આ ૨૭ કંડિકાઓ કંઠસ્થ કરી લેતાથી દરેક તીર્થંકર પરમાત્માની સ્તુતિ કરી શકાય છે. ક્રમાંક ૨૫ ની સ્તુતિ ઋષભાદિ સર્વ તીર્થંકરોને લગતી છે. ક્રમાંક ૨૬ ની સ્તુતિ શ્રુતજ્ઞાનની છે. ક્રમાંક ૨૭ ની સ્તુતિ શાસનદેવીની છે. છેલ્લી સ્તુતિમાં કર્તાએ પોતાનું નામ સૂચવ્યું છે. આ કૃતિ અહીં સર્વ પ્રથમ વાર પ્રકાશિત થાય છે. શ્રી લા. દ. વિદ્યામંદિર (અમદાવાદ)ના સંગ્રહની હસ્તપ્રત ઉપરથી સં. ૨૦૩૩ના આડમેર ચાતુર્માસ દરમિયાન આ કૃતિ અક્ષરશઃ નોંધેલ છે.

— સંપાદક]

મૂળ કૃતિ

ઋષભદેવ જિનં જિનનાયકં, વિજિત દુર્જય મનમય સાયકં;
પ્રણુત માનવદાનવ સાયકં, ભજત પાપહરં શિવદાયકં. ૧
અજિતનાથ જિનં જનશંકરં, દ્વિરદ લાંછન ચરણે શુભંકરં;
કનકકાંતિ મનોહર સુંદરં, નમત ભવિજન, કેવલમંદિરં. ૨
સંભવનાથ જિનં સુરપૂજિતં, શ્રવણહારી મનોહરકૂજિતં;
સાવજીવી નગરીનો રાણ્યો, તુરંગલાંછન નાથ સદા જ્યો. ૩
અભિનંદનજિન અંદનશીતલં, દરિશન જેહનું દીપે નિર્મલં;
પૂરવ પથાસ લાખનું આકણું, ભવિજનને સેવ્યો દીર્ઘ શિવસુખં. ૪

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

સુમતિનાથ જિનેશ્વર પાંચમો, લાવિં લવિયાણુ કર જોડી નમો;
મૂરતિ મોહનગારી જોહની, સુરતિની બલિહારી તેહની. ૫

શ્રી પદ્મપ્રસન્નાથ મયા કરી, સેવક દિલ ધારે આકરી;
ધનુષ અઢી શાત દેહી હીપતી, સુંદર કાંતિ પ્રવાંલુ' જીપતી. ૬

સ્વામિ સુપાસ સુષ્ણો મુજ વિનતિ, નિશિ (દિન) તુમ્હને ભાવે કરું નતી;
નિરમલ વાણી નિશાની હીજીયં, તુજ વાણીરસ ઘટઘટ પીજીયં. ૭

શ્રી ચંદ્રપ્રભ ચંદ્રસમપ્રભં, ચંદ્રલાંછન વર્ણે શોભે શુભં;
ચંદ્રાનના નગરીનો જે ધણી, સેવકની પૂરે ઈચ્છા ધણી. ૮

સુવિધિનાથ જિનેશ્વર વંદીર્ધ, ચિરસંચિત ધનયોનિ કંદીર્ધ;
જિનશાસન ગગણંગણુ દ્વિનમણિ, કાકંદી નગરીને છે ધણી. ૯

શ્રી શીતલ જિનનાથ સુખ કરું, શીતલવાણી ભવિજન ભય હરું;
શીતલતા નયને હોઈ અતિ ઘણી, પ્રભુ દરશન દેખો જિનશશીભણિ. ૧૦

શ્રી શ્રેયાંસ જિનરાજ ઇચ્છારમો, ઢાડળી (ગેંડો) લાંછન ભગતિ'નમો;
વરસ ચૌરાસી લાખ છે જીવિત', માનવ-દાનવ-વાસવ-સેવિત'. ૧૧

શ્રી વાસુપૂજ્ય નૃપાંગજ સુંદરં, સીતરિ-ધનુ તનુમાન મનોહરં;
મહિષાસુર ચરણે આવી વસ્યો, સખલાને શરણે તમ ભય કિસ્યો. ૧૨

विमलनाथ नमु' विमलानन', विमल नयन होर्ध्व जस दर्शन';
श्रवणयुगल माहुरां पावन घण्टां, निम्बुषि प्रभुनां वयास सोढामाणं. १३

શ્રી અનંતજિન સ્યું મન ભેલીઈ, દૂધમાંહે જિભ સાકર ભેલીઈ;
સાચો રંગ કરારી બાણીઈ, ખોટો રંગ પતંગવર વાણીઈ. ૧૪

ધરમ જિનેશ્વર ધરમ ધુરંધર, ધીરીઇ ધરમસનેહી જિનવરુ;
રતનપુરીનો નાયક સોહુતો, કંચનકાંતિ સદા મન મોહુતો. ૧૫

શાંતિ જિનેશ્વર સાહિબ સોલમો, સારંગ લાંછન ચક્રી પાંચમો;
લાખ વરસનું જીવિત જોહનું, વ્યાલીસ ધનુષનું માન છે દેહનું. ૧૬

સુરનૃપાંગજ કુંથુ જિનેશ્વરં, સેવો ભવિકા વિશ્વકૃપાકરં;
મન વય કાયા થિર કરી સેવીઈ, તો શિવકમલા વિભલા પાલીઈ. ૧૭

શ્રી આર્ય કલ્યાણ ગૌતમ સ્મૃતિ ગ્રંથ

શ્રી અરજિન લવજલનો તારકો, ઇતિ અનીતિ અધર નિવારકો;
 ભવિ પંકજકાનન બોધતો, ધ્યાનાનલ આતમ શોધતો. ૧૮

મદ્ધિ જિનેશ્વર મહિમા અતિ ઘણો, નીલકમલદલ દેહ સોહામણો;
 કુમરી રૂપે જિનપદ ભોગવ્યું, બાલપણથી પ્રહ્મવત અનુભવ્યું. ૧૯

શ્રી મુનિ સુવત સુવતધારક, પ્રણમું પ્રેમે ભવિજન તારક;
 અકલ કલા દિસે પ્રભુ તાહરી, રાગરહિત તે શિવનારી વરી. ૨૦

શ્રી નમિનાથ નમું પરમેશ્વર, મિથિલાપુર અધિકારી જિનવરું;
 સહસ્રદસ વરસનું જીવિત, પનર ધનુષ તનુધારી સુરત. ૨૧

પ્રહ્મચાર સિરિ નેમિ જિનાધિપ, વંદું વેગે પ્રણતસુરાધિપ;
 સમુદ્રવિજય નૃપ નયનાનંદન, માત શિવાદેવી ચિતનંદન. ૨૨

પુરુસાદાણી પાશ્વ જિનોત્તમ, નિર્મલ ભાવે પૂજે ઘૃતશમે;
 ચરણકમલ પ્રણમે જે સ્વામિનાં, પાતિક ચૂરે પૂરે કામના. ૨૩

શ્રી વર્ધમાન નમું ચરમં જિન, ત્રિભુવન-જન-ગણ-માણસ-રંજન;
 શ્રી જિનશાસન ભાસન જગદાણી, ગૌતમ ગણધર જસ મહામુણી. ૨૪

શ્રી ઋષભાદિક જિનવર જે થયા, પાતિક કર્મક ધોઈ નિર્મલ લયા;
 ચઉદરાજ અલગા જઈ વસ્યા, ધ્યાનગુણે મનમંદિર ઉદ્ભવ્યા. ૨૫

અરથ થકી અરિહંતે ભાળીયા, સૂત્રથકી ગણધરમુનિ દાખીયા;
 આગમ ચોરાશી સોહામણા, સાંભળતાં લીજે તસ ભામણાં. ૨૬

કટિતટિ મેહુલ (મેખલ) ખલકે ઘૂઘરી, રમઝમ કરતી ચરણે નુપૂરી;
 રૂપે સુંદર શાસનની સુરી, શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિ જય કરી. ૨૭

[ઇતિ શ્રી ચતુર્વિંશતિજિનસ્તુતિઃ કૃતા મદ્ધારક શ્રી કલ્યાણસાગરસૂરિણા]

✽

✽

✽

જઈ વિચિ ગિગણે કિસે ચરે, જઈ વિચમુંજે માસમંતસો ।

જે રૂચ માયાઈ મિજજઈ, આગંતા ગમ્ભાયણં તસો ॥

— મગવાન શ્રી મહાવીર પ્રમુ

ભલે નાન રહેવામાં આવે, મહિના મહિનાના ઉપવાસ કરવામાં આવે અને શરીરને હાડપિંજર બનાવી દેવામાં આવે, પરંતુ અંતરમાં જે દંભ રાખે છે, તે જન્મ-મરણના અનંત ચક્રમાં ભટકતો જ રહે છે.

